

Aravísur

Stefán Jónsson

Ingibjörg Þorbergs

C G7 C F C G7 C
 Hann Ar-i er lit-ill, hanner átta ár-a trit-ill með aug-u mjög falleg og skær. Hann
 C G7 C F C D7 G7
 er bar-a sæt-ur, jafnvel eins er hann grætur og hug-ljúf-ur þeg-ar hann hlær. En
 Em A Dm G7 D7 G7
 spurn ingum Ara 'er ei auðvelt að svar-a: "Mamma, af hverju 'er himin-ninn blár? Sendir
 F C F C G7
 Guð okk - ur jól - in? Hve göm - ul er sól - in? Pabbi, því haf - a hund-arn - ir
 C G7 C G7 C G7 C
 hár? Tra - la - la-la, tra - la - la-la-la, tra - la - la-la, tra - la - la-la-la.

2. Bæði pabba og mömmu
og afa og ömmu
þreytir endalaust spurninga suð:
"Hvar er sólin um nætur?
Því er sykurinn sætur?
Afi, gegndu, hver skapaði Guð?"

"Hvar er heimsendir, amma?
Hvar er eilifðin, mamma?
Pabbi, af hverju vex á þér skegg?
Því er afi svo feitur?
Því er eldurinn heitur?
Því eiga 'ekki hanarnir egg?"
Tra - la - la - la - la....

3. Það pykknar í Ara
ef þau ekki svara
og þá verður hann ekki rór,
svo heldur en þegja
þau svara og segja:
"Þú veist það er verðurðu stór."

Fyrst hik er á svari
þá hugsar hann Ari
og hallar þá kannski 'undir flatt
og litla stund þegir,
að lokum hann segir:
"Þíð eigið að segja mér satt."
Tra - la - la - la - la....